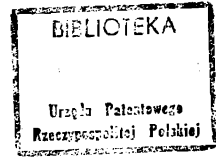

Warszawa, 10 grudnia 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 27447.

Do 19 g 15/04
Kl. 76 b, 8.

Paweł Prindisch
(Łódź, Polska).

Zgrzeblarka do przerobu kotoniny.

Zgłoszono 8 kwietnia 1937 r.
Udzielono 21 października 1938 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy zgrzeblarki do przerobu kotoniny.

Według znanych metod technologii kotoniny poddaje się włókno surowe zabiegowi kotonizacji albo w postaci taśmy, albo jako masę pakulastą.

Przędziwo kotonizowane metodą taśmową posiada poszczególne włókna oddzielone od siebie i dające się przeto łatwo mieszać z włóknami bawełnianymi; natomiast przędziwo kotonizowane metodą drugą posiada postać masy pakulastej, której poszczególne włókna są ze sobą mniej lub bardziej sklezione.

Praktyka wykazała, że kotonina wytworzona z masy pakulastej źle się miesza z

bawełną, a wskutek znajdujących się w masie pakulastej pęczków następuje ich zapadanie się w obicia zgrzeblaste, przy czym z powodu braku jednolitości tego przędziwa wytwarzana w dalszym ciągu przędza rwie się często, co zwiększa ilość odpadków.

Celem wynalazku jest dokładne zmieszanie kotoniny z bawełną, co uzyskuje się przez zastąpienie pewnej liczby pokrywek dwiema lub trzema parami wałków roboczych i takąż liczbą wałków zwrotnych w znanej pokrywkowej zgrzeblarce bawełniczej i przekształcenie jej na zgrzeblarkę wałkowo-pokrywkową, która przed pięćdziesięciu laty była dość często stosowana

w bawełnictwie, natomiast od trzydziestu lat w przybliżeniu wyszła niemal całkowicie z użycia.

Pomysł zastosowania jej specjalnie do przerobu mieszanek bawełniano-kotoninowych okazał się pod względem technologicznym nadzwyczaj celowy. Mieszanka, która z powodu obecności w niej sklejo-nych pęczków kotoniny nie stanowi po przejściu przez otwieracze i trzepakarki jeszcze jednolitej masy włóknistej, spulchnia się całkowicie dopiero po przerobieniu jej za pomocą wałków roboczych i zwrotnych, które przewracając ją kilkakrotnie przerabiają, zwłaszcza przy zastosowaniu znanego urządzenia do nadawania wałkom ruchu posuwisto-zwrotnego w kierunku osiowym.

Zastosowanie kilku par wałków roboczych i zwrotnych w zgrzeblarce do przeróbki mieszanek bawełniano-kotoninowych wywołuje oprócz dobrego zmieszania włókien także lepsze rozdzielenie przędzy, przeznaczonego do kotonizacji, na włókna pojedyncze, aniżeli można by to skutecznie za pomocą znanej pokrywkowej zgrzeblarki bawełniczej. Ponieważ przędzywo dochodzi do pokrywek bez pęczków, które uległy uprzedniemu rozplątaniu za pomocą wałków roboczych i zwrot-

nych, część włókien osadza się w podłożu pokrywek, co powoduje zwiększenie ilości odpadków.

Ponieważ zastosowanie kilku par wałków zgrzeblących przyczynia się do dokładnego zmieszania bawełny z kotoniną chroniąc przed nadmiernymi stratami włókna wyczesywanego z pokrywek, więc w myśl wynalazku niniejszego zmniejsza się również ilość odpadków wytwarzanych bębniem wskutek zastosowania na nim obicia zgrzeblastego, zaopatrzonego w podłoże z flaneli, którego wysokość dochodzi do kolanek igieł. Ten rodzaj obicia, znany sam przez się w zgrzeblarce do wełny, jest nowością w zastostowaniu do zgrzeblarek bawełniczo-kotoninowych.

Zastrzeżenie patentowe.

Zgrzeblarka do przerobu kotoniny zmienna tym, że zamiast pewnej liczby pokrywek posiada dwie lub trzy pary wałków roboczych i takąż liczbę wałków zwrotnych oraz bęben z obiciem zgrzeblastym zaopatrzonym w podłoże z flaneli, którego wysokość dochodzi do kolanek igieł.

Paweł Prindisch.